

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A. s. r. o., Č.**, IČO: X., proti žalovanému **J. R. A., miesto podnikania S.** IČO: X., právne zastúpený JUDr. M. M., advokátom, N., v konaní **o zaplatenie 1 820,-- Eur s príslušenstvom**, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. januára 2010, č. k. 16Cob/66/2009-78, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 68,62 Eur náhrady trov dovolacieho konania na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo dňa 05. 02. 2009, č. k. 9Cb/138/2008-64 zaviazal žalovaného k zaplateniu 594,30 Eur spolu s 14,25 % ročným úrokom z omeškania od 01. 06. 2008 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že účastníci uzatvorili zmluvu o medzinárodnej preprave podľa vyhl. č. 11/1975 Zb. v spojení s § 638 a nasl. Obchodného zákonníka. K vykonaniu prepravy nedošlo, pretože žalovaný ako dopravca porušil zmluvné povinnosti uvedené v § 639 ods. 1 a § 631 Obchodného zákonníka, keď pristavené vozidlo evidentne nebolo spôsobilé na vykonanie prepravy, pretože nebolo riadne vyčistené. Toto mal súd prvého stupňa preukázané listinnými dôkazmi, výpoveďami a fotografiami. Konštatoval, že nevykonaním prepravy prichádza do úvahy zodpovednosť za škodu podľa § 373 Obchodného zákonníka. Dospel k záveru, že žalobcovi vznikla škoda len v rozdiel vyfakturovanej ceny zahraničným partnerom vo výške 1 820,-- Eur a dohodnutou cenou za prepravu, ktorú mal so žalovaným vo výške 1 225,70 Eur, čo predstavuje sumu 594,30 Eur. Vo zvyšku žalobu

zamietol. Žalovaného zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to od nasledujúceho dňa po splatnosti faktúry vystavenej žalobcom do zaplataenia a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., keď žiadnemu z účastníkov jej náhradu nepriznal, nakoľko obaja účastníci boli v spore len čiastočne úspešní.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 27. 01. 2010 č. k. 16Cob/66/2009-78 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá a vo výroku o trovách konania potvrdil. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v § 132 O. s. p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 594,30 Eur so 14,25% ročným úrokom z omeškania od 01. 06. 2008 do zaplataenia titulom náhrady škody podľa § 373 Obchodného zákonníka. Stotožnil sa aj s právnym záverom súdu prvého stupňa, ktorý vo zvyšku o zaplataenie 1 225,70 Eur s príslušenstvom žalobu zamietol. Odvolací súd bol toho názoru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, či sumu 2 900,-- Eur skutočne aj tretiemu subjektu uhradil, pretože z listinného dôkazu zo dňa 25. 03. 2008 - platobné návestie, na ktorý sa žalobca odvolával a ktorý zaslala T. S. žalobcovi, toto nevyplývalo. V konaní žalobca preukázal iba vyfakturovanie sumy 1 820,-- Eur zahraničným partnerom. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie v zákonnej lehote, ktoré odôvodnil tým, že toto rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení celej veci v zmysle § 241 ods. 1 písm. c/ O. s. p. Uviedol, že odvolací súd pri svojich záveroch, ku ktorým dospel, vôbec neprihliadol na tú skutočnosť, že pri úhrade sumy 1 820,-- Eur podľa faktúry č. 5117832038 z 17. 03. 2008 od firmy T. sa jednalo o fakturáciu nákladov za náhradný kamión, ktorá bola aj skutočne uhradená podľa platobnej návesti zo dňa 25. 03. 2008. Žalobca pritom nemal uhradenú ani pôvodne dohodnutú cenu prepravy vo výške 1 225,70 Eur, a teda takto musel zo svojho znášať tieto náklady. V tomto smere sú preto skutkové závery napadnutého rozhodnutia a z toho vyplývajúci právny záver, nesprávne. V dôsledku týchto všetkých skutočností a rozhodnutí súdov, ktoré vyplývali predovšetkým z porušenia zmluvných povinností žalovaného, preto žalobca znáša všetky náklady vykonanej prepravy. Podľa dovolateľa je podstatné, že žalovaný nevykonaním zmluvne dohodnutej

prepravy spôsobil žalobcovi škodu vo výške 1 820,-- Eur, ktorá je predmetom konania. Zodpovednosť za túto spôsobenú škodu bola v konaní dokazovaním jednoznačne preukázaná. Na jej výšku nemá vplyv žiadna iná okolnosť čo sa týka sumy 2 900,-- Eur, ktorá je spomínaná v zdôvodnení odvolacieho rozhodnutia. Pokiaľ bola žalobcovi priznaná iba suma 594,30 Eur, tak nebola priznaná náhrada škody v plnej výške a s touto sumou nemá žiadny súvis pôvodná dohodnutá cena prepravy 1 225,70 Eur, nakoľko žalovaný žiadnu prepravu nevykonal. Z uvedených skutočností podľa žalobcu jednoznačne vyplýva, že vo veci konajúce súdy nepochopili skutkový základ prejednávanej veci, z čoho vyvodili nesprávne skutkové aj právne závery a v konečnom dôsledku aj nesprávne rozhodli. Žalobca preto navrhol, aby bolo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušené a vec vrátená späť súdu druhého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu je aj v dovolaní napadnutej časti zákonný a vecne správny. Dovolanie žalobcu smerujúce do zvyšku nepriznanej sumy vo výške 1 225,70 Eur nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení, ani v skutkovom stave veci tohto prípadu. Odhliadnuc od uvedeného žalovaný poukazuje na ustanovenie § 236 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V danej právnej veci podľa názoru žalovaného neboli splnené podmienky pre možnosť podať dovolanie uvedené v § 237 O. s. p. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd (Krajský súd v Trenčíne) potvrdil rozsudok prvostupňového súdu (Okresného súdu v Považskej Bystrici) nemožno aplikovať ani ustanovenie § 238 O. s. p., nakoľko odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku nevyslovil, že je dovolanie prípustné. Z uvedeného podľa žalovaného jednoznačne vyplýva, že dovolanie žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. Na základe uvedeného žalovaný žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby dovolanie žalobcu v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol a zaviazal ho k náhrade trov právneho zastúpenia v dovolacom konaní vo výške 68,62 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal

najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovoláním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O. s. p.). V prípade, že dovolací súd zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto namietaných väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal. Dovolací súd postupuje rovnako i v prípade, že dovolanie nie je v zmysle § 238 a § 239 O. s. p. prípustné.

Ďalej prípustnosť dovolania proti rozsudku upravuje ust. § 238 O. s. p., a to pre prípad rozsudkov odvolacích súdov, ktorými bol rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej zmenený v zmysle ods. 1, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci v zmysle ods. 2 a tiež v prípade ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu v zmysle ods. 3.

V danom prípade neboli splnené podmienky pre prípustnosť dovolania v zmysle § 238 O. s. p., pretože odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a prípustnosť dovolania nevyslovil.

Pretože dovolací súd nezistil ani pochybenie, ktoré by zakladalo prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie žalobcu pre jeho neprípustnosť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s ust. § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

Úspešnému žalovanému vzniklo podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov dovolacieho konania. Trovy dovolacieho konania predstavujú 1x úkon právnej služby (vyjadrenie) po 61,41 Eur a 1x režijný paušál po 7,21 Eur podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t. j. celkom trovy dovolacieho konania v sume 68,62 Eur. Dovolací súd žalovanému ich náhradu žalobcom priznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. januára 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová